Живорадостъ ми бяшо нѣща какъ не
по сърдце то дирновитъ. Що какъ азъ ос-
тавамъ гаврила мъка да говоря. Но пакъ
ще говоря нѣщо ако и дирдовъ сърдце то
не оцѣнявамъ ли подерема за нашѣ
свобода, не мисленѣ ли бъдещето
на моръ на родъ. Отказвамъ ли се да ра-
дома за неговото обединение сега ко-
гато можемъ да се спитрямъ на-
какъ по слѣдъ до тази изгубъ
е била единствената ми задача по-
настрно.

Но ще ми мой бяшо и несмо-
вопяхнѣ да мислишъ че ние ли Гоньовъ
почувствахме или осрестоянъ въ тъ-
дъ ли предъ
дъ не бъ мислѣ
не ние не оцѣнявамъ ли подерема за нашѣ
свобода за или
не ние се радвами засѣдъ въ злоба
на си. Ако не повече отъ всѣ то
не Гоньовъ бъ, и видимъ и оцѣнявамъ
свобода та, но щерни просѣнъ ако
ни Кера че не могатъ да ни се рад-
вамъ Кръ могатъ да се въхищаватъ
отъ радостъ други нѣщо. Не се сръ-
скай ако ни Кера че на тази сво-
бода, ни какъ то се сега насмѣрда-
вате или насмѣрдавами отъ нѣмо
го да се радувамъ повече отъ Гоньо
по пословечната Крава на мѣрно
тене. Не бъ се за мене, азъ разбе-
рамъ твѣрдъ добрѣ и видя вечно
Кое то ми спечели по разбирамъ
такорде и виждамъ и пазимъ въ
Кое то ми сподѣли, това Кое то
отъ всѣ твѣрдъ грозно се мъчи
да ми Кръ отъ всѣ. Азъ видя че
българия е сама независима
и дъ свободата Кое то се дадоха на-
рода ни, но видя такорде въ Кое не
годно погрешение се мъчи българия
и тъзи си независимостъ, ни добъ-
ни свободата и изгуби ни Тракия, Ма-
кедония, Одрин, Ада Базар, и
прозеки окръзъ, и Кое то сравнимъ
сега за на свобода та на единаго
българи съ загубата Кое то ни посѣща
ако увидемъ добрѣ да оцѣнимъ и ви-
димъ несгоди на ~~за~~ цѣта на Кое то
ни спорѣтъ, ще потвърдимъ че българ-
ия е твѣрдъ силно пострадала за своя
на свобода. Но нѣщо и наше Кое то
утѣшавание Кое то годъ, и то сѣка
правдинитъ въ свободата на народа
то пъ гръмне очитѣ, то ни ще блаже-
ние че чрезъ него можемъ и какъ подъ-
лесходно да работимъ за нашето обе-
динение, и надѣвахме се чесъ това ще
можемъ по скоро да привлечемъ Кръ
съединение редъ сами въ часи на на-
родного си дѣло. Но Кое то видѣхме ние посѣ.

Но ще ми мой бяшо и несмо-
вопяхнѣ да мислишъ че ние ли Гоньовъ
почувствахме или осрестоянъ въ тъ-
дъ ли предъ
дъ не бъ мислѣ
не ние не оцѣнявамъ ли подерема за нашѣ
свобода за или
не ние се радвами засѣдъ въ злоба
на си. Ако не повече отъ всѣ то
не Гоньовъ бъ, и видимъ и оцѣнявамъ
свобода та, но щерни просѣнъ ако
ни Кера че не могатъ да ни се рад-
вамъ Кръ могатъ да се въхищаватъ
отъ радостъ други нѣщо. Не се сръ-
скай ако ни Кера че на тази сво-
бода, ни какъ то се сега насмѣрда-
вате или насмѣрдавами отъ нѣмо
го да се радувамъ повече отъ Гоньо
по пословечната Крава на мѣрно
тене. Не бъ се за мене, азъ разбе-
рамъ твѣрдъ добрѣ и видя вечно
Кое то ми спечели по разбирамъ
такорде и виждамъ и пазимъ въ
Кое то ми сподѣли, това Кое то
отъ всѣ твѣрдъ грозно се мъчи
да ми Кръ отъ всѣ. Азъ видя че
българия е сама независима
и дъ свободата Кое то се дадоха на-
рода ни, но видя такорде въ Кое не
годно погрешение се мъчи българия
и тъзи си независимостъ, ни добъ-
ни свободата и изгуби ни Тракия, Ма-
кедония, Одрин, Ада Базар, и
прозеки окръзъ, и Кое то сравнимъ
сега за на свобода та на единаго
българи съ загубата Кое то ни посѣща
ако увидемъ добрѣ да оцѣнимъ и ви-
димъ несгоди на ~~за~~ цѣта на Кое то
ни спорѣтъ, ще потвърдимъ че българ-
ия е твѣрдъ силно пострадала за своя
на свобода. Но нѣщо и наше Кое то
утѣшавание Кое то годъ, и то сѣка
правдинитъ въ свободата на народа
то пъ гръмне очитѣ, то ни ще блаже-
ние че чрезъ него можемъ и какъ подъ-
лесходно да работимъ за нашето обе-
динение, и надѣвахме се чесъ това ще
можемъ по скоро да привлечемъ Кръ
съединение редъ сами въ часи на на-
родного си дѣло. Но Кое то видѣхме ние посѣ.